

[Hans Hansen (Rørby).]

manden og ned til den Husmand, der selv sørger for Finansieringen, at de alligevel finansieres af Samfundets Midler gennem Kreditforeninger og Sparekasser. Naar det er Staten, der foretager Finansieringen, ja, saa er det Skatteydernes Penge, altsaa Borgernes Penge, som laanes ud. Jeg synes ikke, den Forskel i Finansieringen principielt set kan begrunde en saa stor Forskel i hele Ejendomsforholdet over for de samfunds-kabte Værdier.

Dette skal ikke være en Kritik af disse gode Ting i Lovforslaget, men en Understregning af, at det, der har bevirket, at den omfattende Udstykningslovgivning ikke har haft ret store Resultater, netop er, at Jordejere i By og paa Land har kunnet hindre Lovens Virkninger ved at kunne indkassere de Værdistigninger, der opstod og stadig vil opstaa ved Samfundets Vækst og Virksomhed; dette er Grundspekulationens Hovednerve.

Vi ser med stor Skepsis paa alle de Udvalg, Kommissioner, Tremandsudvalg og Vurderingsnævn, som naturligvis er nødvendige ifølge hele Lovforslagets Grundlag, og jeg maa sige om Forslaget, at det virker lidt nedtrykkende paa mig; det virker mere som en Slags social Lovgivning end som et Forsøg paa en Udstykning paa et Retsgrundlag. Det er jo en Underkendelse af, at man kan klare sig uden Statens Hjælp; bag det ligger en Tro paa, at det ikke er muligt for flittige Mennesker her i Landet at klare sig uden Statens Støtte. Jeg tror imidlertid, de har Mulighed for at klare sig paa et Retsgrundlag, og jeg tror, de kun har Mulighed for at klare sig paa et Retsgrundlag. Statskassen og Kreditforeninger og alt det der, som finansierer i vore Dage, det er een Ting. Vi har en Fond, den største Fond Staten ejer, Jordfonden, som blev oprettet i 1919. Formaålet med denne Jordfond er jo, at dens Midler skal anbringes som Finansiering til Udstykning, og denne Jordfond vil vokse automatisk, hvis den anvendes efter sin Hensigt. Selv om man ikke vil gaa med til en Grundskyldslovgivning — hvad jeg dog tror at der efterhaanden vil blive mere Ørenlyd for —, vil Jordfondens Midler ved at blive anvendt efter deres Formaal naa til en saadan Størrelse, at man vil kunne indføre Jordrentevilkaar. Det vil vare mange Aar, men her er lagt en Grund, saaledes at det vil være muligt efterhaanden at opnaa en omfattende Grundskyldslovgivning.

Om Forslag til Lov om Udlaan til Statshusmandsbrug skal jeg ikke sige mange Ord, da det i det væsentlige kun er en à jour Fø-

ring og en Forandring i Priserne i Forhold til Konjunkturstigningen paa Bygninger og meget andet, hvad der maa til, hvis det andet Lovforslag skal gennemføres.

Vi vil fra vor Side afvente begge Forslags Tilbagekomst fra Udvalget og vil medvirke til at gennemføre den bedst mulige Udstykningslov, og helst en Lov, der løser Jordspørgsmaalet til Bunds og slaar Bunden ud paa enhver Form paa Grundspekulation, som er og fremtidig vil blive Udstyknings Fjende Nr. 1, den diametrale Modsætning til det, vi her gennemfører, og som vil hemme og modvirke Udstykningen sammen med Skatterne. Der kan kun ske en fyldestgørende Løsning paa et Retsgrundlag og ved, at man ligestiller de forskellige Mennesker med Hensyn til Jord baade i By og paa Land. Saa behøver man ikke at være bange for, at Arbejdet ikke kan klare sig over for Godsejere og Monopolbesiddere.

Landbrugsministeren (Bording): Naar man ser bort fra § 8 i Lovforslaget om Oprettelse og Suppleret af mindre Landbrug, kan man vist efter de Ordfoertaler, der blev holdt i Gaar, sige, at Forslaget blev modtaget med en vis Velvilje, og jeg vil gerne takke de forskellige Ordførere for denne Velvilje.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen udtalte sin Forbavselse over, at jeg havde fremsat et Lovforslag med en § 8, saaledes som den her er affattet, da det efter hans Skøn vilde være umuligt at gennemføre de Bestemmelser, der findes i denne Paragraf. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, gjaldt det baade Erhvervelse af Jord ved Forkøbsret, hvor Prisspørgsmaal afgøres af en Vurderingskommission, og den almindelige Ekspropriation til Tillægsjord. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det kan ikke nytte, man taber Modet saa hurtigt. Det ærede Medlem fik jo heller ikke sin Paragraf angaaende Erhvervelse af Jord gennemført i Fjor. I alt Fald 3 af de Ordførere, der talte i Gaar, og som tilsammen repræsenterer et Flertal her i Salen, gav Tilslutning til Forslaget om Forkøbsret, saa det skulde ikke være umuligt at faa gennemført denne Bestemmelse. For øvrigt var der heller ingen af dem, der var Modstandere af dette System, som ud fra en saglig Begrundelse gjorde Indvending mod Bestemmelsen, og jeg kan heller ikke se, at man kan finde en saadan, da hverken Sælgerens eller Køberens Interesse paa nogen Maade krænkes.

To Ordførere fremkom i Gaar med Indvendinger angaaende Vurderingsnævnet, som foreslaas nedsat til at afgøre, hvilke Priser der skal betales, dersom man ikke